

ምዕራፍ 7

የዛፍ ፍሬና የወይን ፍሬ ከተለቀሙ በኋላ እንደ ቀረው ቃርሚያ ሆኛለሁና ወዮልኝ! መብል የሚሆን ዘለላ፤ ነፍሴም የተመኘችው በመጀመሪያ የበሰለው በለስ የለም።

2 ፤ ደግ ሰው ከምድር ጠፍቶአል፤ በሰውም መካከል ቅን የለም፤ ሁሉ ደምን ለማፍሰስ ያደባሉ፤ ሰውም ሁሉ ወንድሙን በመረብ ለመያዝ ይከታተለዋል።

3 ፤ እጆቻቸውን ለከፋት ያነሣሉ፤ አለቃውና ፈራጁ ጉቦን ይፈልጋሉ፤ ትልቁም ሰው እንደ ነፍሱ ምኞት ይናገራል፤ እንዲሁም ከፋትን ይጎነጉናሉ።

4 ፤ ከእነርሱም ሁሉ የተሻለው እርሱ እንደ አሜከላ ነው፤ ከሁሉም ቅን የሆነው እንደ ኩርንችት ነው፤ ጠባቆችህ የሚገቡበት ቀን መጥቶአል፤ አሁን ይሸበራሉ።

5 ፤ ባልንጀራን አትመኑ፤ በወዳጅም አትታመኑ፤ የአፍህን ደጅ በብብትህ ከምትተኛው ጠብቅ።

6 ፤ ወንድ ልጅ አባቱን ይንቃልና፤ ሴት ልጅ በእናትዋ ላይ፤ ምራቲቱም በአማትዋ ላይ ትነሣለችና፤ የሰው ጠላቶች የቤቱ ሰዎች ናቸውና።

7 ፤ እኔ ግን ወደ እግዚአብሔር እመለከታለሁ፤ የመድኃኒቴንም አምላክ ተስፋ አደርጋለሁ፤ አምላኬም ይሰማኛል።

8 ፤ ጠላቴ ሆይ፤ ብወድቅ እነሣለሁና፤ በጨለማም ብቀመጥ እግዚአብሔር ብርሃን ይሆንልኛልና በእኔ ላይ ደስ አይበልሽ።

9 ፤ በእግዚአብሔር ላይ ኃጢአት ሠርቻለሁና እስኪምዋገትልኝ ድረስ፤ ፍርድን ለእኔ እስኪያደርግ ድረስ ቍጣውን እታገሣለሁ። ወደ ብርሃን ያወጣኛል፤ ጽድቅንም አያለሁ።

10 ፤ ጠላቴም ታያለች፤ እኔንም። አምላክህ እግዚአብሔር ወዴት ነው? ያለች በእፍረት ትከደናለች።

11 ፤ ዓይኖቼ ይመለከቱአታል፤ አሁን እንደ መንገድ ጭቃ ትረገጣለች። ቅጥርሽ በሚሠራበት በዚያ ቀን ድንበርሽ ትስፋፋለች።

12 ፤ በዚያ ቀን ከአሦርና ከግብጽ ከተሞች፤ ከግብጽ እስከ ወንዙ፤ ከባሕርም እስከ ባሕር፤ ከተራራም እስከ ተራራ ድረስ ወደ አንቺ ይመጣሉ።

13 ፤ ምድሪቱ ግን በሚኖሩበት በሥራቸው ፍሬ ምክንያት ባድማ ትሆናለች።

14 ፤ በቀርማሎስ መካከል ባለው ዱር ብቻቸውን የተቀመጡት ሰዎችህ፤ የርስትህን በጎች፤ በበትርህ አግድ፤ እንደ ቀደመውም ዘመን በበሳንና በገለዓድ ይሰማሩ።

15 ፤ ከግብጽ ምድር እንደ ወጣህበት ዘመን ተአምራትን አሳያቸዋለሁ።

16 ፤ አሕዛብ አይተው በጉልበታቸው ሁሉ ያፍራሉ፤ እጃቸውን በአፋቸው ላይ ያኖራሉ፤ ጀሮአቸውም ትደነቀራለች፤

17 ፤ እንደ እባብም መሬት ይልሳሉ፤ እንደ ምድርም ተንቀሳቃሾች እየተንቀጠቀጡ ከግንባቸው ይመጣሉ፤ ፈርተውም ወደ አምላካችን ወደ እግዚአብሔር ይመጣሉ፤ ስለ አንተም ይፈራሉ።

18 ፤ በደልን ይቅር የሚል፤ የርስቱንም ቅሬታ ዓመፅ የሚያሳልፍ እንደ አንተ ያለ አምላክ ማን ነው? ምሕረትን ይወድዳልና ቍጣውን ለዘላለም አይጠብቅም።

19 ፤ ተመልሶ ይምረናል፤ ከፋታችንንም ይጠቀጥቃል፤ ኃጢአታችንንም በባሕሩ ጥልቅ ይጥለዋል።

20 ፤ ከቀድሞ ዘመን ጀምረህ ለአባቶቻችን የማልህላቸውን እውነት ለያዕቆብ፤ ምሕረትንም ለአብርሃም ታደርጋለህ።